

**საქართველოს უნივერსიტეტების საგანმანათლებლო სივრცეში
დამკვიდრებისა და მდგრადობის სამართლებრივი მოთხოვნები და
პროცედურები**

გივილაშვილი ნინო

იაკობ გოგებაშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თელავი

თათულიშვილი სალომე

იაკობ გოგებაშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თელავი

<https://doi.org/10.52340/idw.2021.537>

აბსტრაქტი. საქართველოს ჩართულობამ ბოლონიის პროცესში, მისი განვითარების ორიენტირი და შესაბამისად, სტრატეგიული მიზნები სრულიად შეცვალა და ახლებურად განსაზღვრა. უპირველესად, ჩამოყალიბებულ იქნა „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონი (მიღებული იქნა 2004 წლის 21 დეკემბერს), რომელიც აწესრიგებს საქართველოში უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების საგანმანათლებლო და სამეცნიერო-კვლევითი საქმიანობის განხორციელების პროცესს, უმაღლესი განათლების მართვისა და დაფინანსების პრინციპებსა და წესს, ადგენს ყველა უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსს, მათი დაფუძნების, საქმიანობის, რეორგანიზაციის, ლიკვიდაციისა და აკრედიტაციის წესს. აღნიშნულმა კანონმა განსაზღვრა საქართველოს უნივერსიტეტების საგანმანათლებლო სივრცეში დამკვიდრებისა და მდგრადობის მინიმალური სტანდარტები და მოთხოვნები. უმაღლესი განათლების კანონით დადგენილმა და განსაზღვრულმა ამ ცვლილებებმა მოამზადეს საფუძველი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციისა და აკრედიტაციისათვის, როგორც აუცილებელი პირობა ერთიან ევროპულ საგანმანათლებლო სივრცეში მათი არსებობისა და მდგრადობისათვის.

საკვანძო სიტყვები: უნივერსიტეტი, ავტორიზაცია, აკრედიტაცია, განათლება, კანონი, რეფორმა

საქართველოს ჩართულობამ ბოლონიის პროცესში, მისი განვითარების ორიენტირი და შესაბამისად, სტრატეგიული მიზნები სრულიად შეცვალა და ახლებურად განსაზღვრა.

ლექტორზე ორიენტირებული საგანმანათლებლო პროცესიდან საქართველოს განათლების სისტემა გადავიდა სტუდენტზე ორიენტირებულ პროცესებზე, რასაც შესაბამისი სამართლებრივი და შინაარსობრივი ცვლილებები მოჰყვა. განათლების რეფორმებმა მოიცვა განათლების ყველა სტრუქტურა და ყურადღების მიღმა არ დარჩენილა სისტემის ყველაზე დაბალი რგოლიც კი.

უპირველესად, ჩამოყალიბებულ იქნა „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს კანონი (მიღებული იქნა 2004 წლის 21 დეკემბერს), რომელიც აწესრიგებს საქართველოში უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების საგანმანათლებლო და სამეცნიერო-კვლევითი საქმიანობის განხორციელების პროცესს, უმაღლესი განათლების მართვისა და დაფინანსების პრინციპებსა და წესს, ადგენს ყველა უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსს, მათი დაფუძნების, საქმიანობის, რეორგანიზაციის, ლიკვიდაციისა და აკრედიტაციის წესს.

როგორც ვხედავთ, აღნიშნულმა კანონმა განსაზღვრა საქართველოს უნივერსიტეტების საგანმანათლებლო სივრცეში დამკვიდრებისა და მდგრადობის მინიმალური სტანდარტები და მოთხოვნები.

აღნიშნული კანონის მიხედვით, დადგენილია საქართველოში უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების 3 სახეობა:

1. უნივერსიტეტი;
2. სასწავლო უნივერსიტეტი;
3. კოლეჯი.

ამასთან, თითოეული მათგანი შეიძლება არსებობდეს საჯარო, ან კერძო სამართლის იურიდიული პირის ფორმით. დღეს, საქართველოში, რაოდენობრივად ყველაზე გავრცელებულია საჯარო სამართლის იურიდიული პირის (სსიპ) ფორმით შექმნილი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებები. შემდეგ მოდის შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოების (შპს) ფორმით შექმნილი, ხოლო ყველაზე მცირეა არასამეწარმე იურიდიული პირის ფორმით (აიპ) შექმნილი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებები. სახელმწიფოს უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების დაფუძნება შეუძლია მხოლოდ სსიპ-ის ფორმით, თუმცა კანონში შეტანილი ცვლილებებით, 2010-2011 სასწავლო წლიდან, სახელმწიფო შეძლებს აიპ-ის ფორმითაც დაფუძნებას. სახელმწიფოს ეკრძალება კერძო სამართლის სამეწარმეო იურიდიული პირის – უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების დაფუძნება, წილის (აქციის) ფლობა ან წევრობა. ხოლო, ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებს ეკრძალებათ კერძო სამართლის იურიდიული პირის – უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების დაფუძნება, წილის (აქციის) ფლობა ან წევრობა.

უნდა ითქვას, რომ აღნიშნულმა კანონმა 2004 წლიდან, განათლების სისტემის პოლიტიკის გაუმჯობესების კვალდაკვალ, რამდენიმე ცვლილება განიცადა.

კერძოდ, დღევანდელი მონაცემებით, უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებები, მათ შორის იაკობ გოგებაშვილის სახელობის თელავის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, აიპ-ი ფორმიდან გადავიდნენ სსიპ-ის ფორმაში.

დაიხვეწა და დარეგულირდა უნივერსიტეტების საგანმანათლებლო სპეციალობები, რომელთა ჩამონათვალი დამტკიცებულია საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2005 წლის 18 ნოემბრის #633 ბრძანებით და შესაბამისობაში მოვიდა მის ევროპულ ანალოგთან.

საყურადღებოა, რომ 2004 წელს „უმაღლესი განათლების შესახებ“ საქართველოს ახალი კანონის მიღების შემდეგ და 2005 წელს დაწყებული რეფორმის შედეგად, რადიკალურად შეიცვალა უნივერსიტეტების დაფინანსების სისტემა. საბაზო დაფინანსებიდან მოხდა ე.წ. ვაუჩერულ სისტემაზე გადასვლა.

საქართველოს განათლების სისტემაში დამკვიდრებულმა სწავლების სამსაფეხურიანმა სისტემამ და ECTS (European Credit Transfer and Accumulation System) კრედიტების დანერგვამ მნიშვნელოვნად გააუმჯობესა არსებული სისტემა. შემცირდა სასწავლო კურსების ხანგრძლივობა, მოხდა მათი ოპტიმიზაცია, მკვეთრად გაიზარდა მოთხოვნა დასაქმებაზე ორიენტირებულ სასწავლო პროგრამებზე.

2005 წელს საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებში დაიწყო ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურების შექმნა, მას შემდეგ, რაც კანონმა „უმაღლესი განათლების შესახებ“ განსაზღვრა ხარისხის უზრუნველყოფის ცნება და საჭიროება. საგულისხმოა, რომ აღნიშნული სამსახურები შეიქმნა როგორც სახელმწიფო, ასევე კერძო უმაღლეს სასწავლებლებშიც.

2007 წლის შემოდგომაზე, საქართველოში მომზადდა უმაღლესი განათლების კვალიფიკაციების ჩარჩო (NQF), რომელიც აღწერს უნივერსიტეტებში სწავლების ყველა საფეხურს სწავლის შედეგსა და კომპეტენციებზე დაყრდნობით:

- ცოდნა და გაცნობიერება,
- ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენების უნარი,

- არგუმენტირებული დასკვნის უნარი,
- კომუნიკაციის უნარი
- სწავლის უნარი
- ღირებულებები

უმაღლესი განათლების კანონით დადგენილმა და განსაზღვრულმა ამ ცვლილებებმა მოამზადეს საფუძველი უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციისა და აკრედიტაციისათვის, როგორც აუცილებელი პირობა ერთიან ევროპულ საგანმანათლებლო სივრცეში მათი არსებობისა და მდგრადობისათვის.

იმთავითვე შევნიშნავთ, რომ სახელმწიფოს მიერ უნივერსიტეტის აღიარებისათვის, უნივერსიტეტმა უნდა მიიღოს ავტორიზაცია, რომელსაც ანიჭებს ასევე სახელმწიფოს მიერ შექმნილი სტრუქტურა: საქართველოს განათლების ხარისხის ეროვნული ცენტრი.

ხოლო, ერთნაირ „სასტარტო“ პირობებში, უნივერსიტეტების განვითარების დონესა და ადგილს საგანმანათლებლო სივრცეში პროგრამული აკრედიტაცია განსაზღვრავს. სწორედ წარმატებული აკრედიტაციისა და კონკურენციის პირობებში, უნივერსიტეტები განსაზღვრავენ საკუთარ ადგილს, „ნიშას“ ერთიან ევროპულ სივრცეში.

ა) ავტორიზაციის სტანდარტები და პროცედურები

საქართველოს განათლების სისტემაში მიმდინარე რეფორმის საფუძველზე, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მოსაპოვებლად სავალდებულოა ავტორიზაციის მიღება. ზოგადსაგანმანათლებლო, პროფესიული, ან უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მოპოვების მიზნით დაწესებულება უნდა აკმაყოფილებდეს შესაბამისი საქმიანობის განხორციელებისათვის კანონმდებლობით დადგენილ სტანდარტებს.

საქართველოში მოქმედი რეგულაციის მიხედვით, თუ დაწესებულებას სურს საგანმანათლებლო საქმიანობის განხორციელება, მან საავტორიზაციო განაცხადით უნდა მიმართოს სსიპ - განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნულ ცენტრს.

განათლების ხარისხის ეროვნული ცენტრი ხელს შეუწყობს ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებში ავტორიზაციის სტანდარტების დანერგვას. ამ მიზნით ცენტრი თვითმფეასების ანგარიშის ფორმას შეიმუშავებს, რომლის მიხედვითაც, ყველა დაწესებულება საკუთარ პროგრამებს, მატერიალურ და ადამიანურ რესურსებს შეაფასებს.

„მუხლი 561. ავტორიზაციის შინაარსი:

1. ავტორიზაცია არის უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სტატუსის მოპოვების პროცედურა, რომლის მიზანია სახელმწიფოს მიერ აღიარებული განათლების დამადასტურებელი დოკუმენტის გასაცემად შესაბამისი საქმიანობის განხორციელებისათვის აუცილებელი სტანდარტების დაკმაყოფილების უზრუნველყოფა.

2. ავტორიზაციის სტანდარტებია:

- ა) საგანმანათლებლო პროგრამები;
- ბ) მატერიალური რესურსი;
- გ) ადამიანური რესურსი.

3. ავტორიზაციის ვადა 5 წელია.

4. ავტორიზაციას ახორციელებს განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი საგანმანათლებლო დაწესებულებების ავტორიზაციის დებულებით დადგენილი წესით (საქართველოს 2010 წლის 21 ივლისის კანონი №3528 - სსმ I, №47, 05.08.2010წ., მუხ.299)“

როგორც ვხედავთ, უნივერსიტეტებისათვის ავტორიზაციის სტანდარტების დაკმაყოფილება საკმაოდ სერიოზულ მზაობას მოითხოვს, რადგან ერთდროულად საგანმანათლებლო პროგრამების, მატერიალური რესურსისა და ადამიანური რესურსის მობილიზებას მოითხოვს. რაც ისეთი პატარა ქვეყნისა და პატარა უნივერსიტეტების პირობებში, როგორც საქართველოა, არც ისე მარტივია.

მით უმეტეს, რომ ავტორიზაციის მოთხოვნების მიხედვით, სტანდარტებიდან ერთის დაუკმაყოფილებლობაც - კი საფუძველია, რომ დაწესებულებამ ვერ მიიღოს ავტორიზაცია და შესაბამისად, შეუწყდეს პროგრამების განხორციელების უფლება.

ბ) აკრედიტაციის სტანდარტები და პროცედურები

საქართველოში შექმნილი „კვალიფიკაციათა ერთიანი ჩარჩოს“ დამტკიცების შემდეგი ეტაპი, ანუ მისი პრაქტიკული ასახვა უნივერსიტეტის კურიკულუმებში გაცილებით რთული და შრომატევადი აღმოჩნდა, რომელიც მოიცავდა არსებული კურიკულუმებისა და საგანმანათლებლო პროგრამების, ასევე სწავლის შედეგების მისადაგებას ახალ ჩარჩოსთან და მასთან მიმართებაში განხორციელებას.

უნივერსიტეტების პროგრამული აკრედიტაცია სწორედაც რომ იმის შემოწმებას გულისხმობს, რამდენად მიიღწევა სწავლის ესა თუ ის შედეგი კონკრეტული სასწავლო პროგრამით.

„აკრედიტაცია არის უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების ან/და საგანმანათლებლო პროგრამის სტატუსის (სახელმწიფოს მიერ აღიარებული განათლების დამადასტურებელი დოკუმენტის გაცემის უფლების) დადგენის პროცედურა. სახელმწიფო აღიარებს მხოლოდ აკრედიტებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებისა და ახალდაფუძნებული ლიცენზირებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების მიერ გაცემულ კვალიფიკაციის დამადასტურებელ დოკუმენტს. სასწავლო დაწესებულებების აკრედიტაციისათვის განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს სისტემაში შექმნილია საჯარო სამართლის იურიდიულ პირი – განათლების აკრედიტაციის ეროვნული ცენტრი (www.Eqe.ge)“.

საგულისხმოა, რომ აღნიშნული ცენტრი ახორციელებს უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების აკრედიტაციას, აკონტროლებს აკრედიტაციის პირობების შესრულებას, ხოლო აკრედიტაციის პირობების დარღვევის შემთხვევაში, უფლებამოსილია, გააუქმოს მინიჭებული აკრედიტაცია.

აკრედიტაციის შინაარსი ასევე, განსაზღვრულია ასევე საქართველოს უმაღლესი განათლების შესახებ კანონში:

„მუხლი 63. აკრედიტაციის შინაარსი:

1. აკრედიტაციის მიზანია აკრედიტაციის სტანდარტებთან უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების საგანმანათლებლო პროგრამის შესაბამისობის განსაზღვრის გზით განათლების ხარისხის ასამაღლებლად უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების სისტემატური თვითშეფასების დამკვიდრება და ხარისხის უზრუნველყოფის მექანიზმების განვითარების ხელშეწყობა (საქართველოს კანონი უმაღლესი განათლების შესახებ, 2004)“.

შესაბამისად, „აკრედიტაციის სტანდარტებია:

ა) საგანმანათლებლო პროგრამის მიზანი, სწავლის შედეგები და მათთან პროგრამის შესაბამისობა;

ბ) სწავლების მეთოდოლოგია და ორგანიზება, პროგრამის ათვისების შეფასების ადეკვატურობა;

გ) სტუდენტების მიღწევები, მათთან ინდივიდუალური მუშაობა;

დ) სწავლების რესურსებით უზრუნველყოფა;

ე) სწავლების ხარისხის განვითარების შესაძლებლობები (უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების აკრედიტაციის სტანდარტები, 2016)“.

აღსანიშნავია, რომ სტუდენტებისათვის სახელმწიფო სასწავლო გრანტი გაიცემა მხოლოდ უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების იმ საგანმანათლებლო პროგრამის დასაფინანსებლად, რომელსაც გავლილი აქვს პროგრამული აკრედიტაცია.

აღსანიშნავია, რომ საქართველოს განათლების ხარისხის განვითარების ეროვნული ცენტრი აწარმოებს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა, სტუდენტთა და პროფესორ-მასწავლებელთა რეესტრს. რეესტრის ადმინისტრირება მოიცავს სისტემის მონიტორინგსა და ტექნიკურ მხარდაჭერას, ასევე ხორციელდება ახალი მოდულების პროექტირება.

აკრედიტებული უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების სტუდენტების რეესტრში 2009 წლის ბოლოსათვის რეგისტრირებული იყო 211840 პირი, მათ შორის: 95495

სტუდენტისა და 116345 კურსდამთავრებულის მონაცემი. 2009 წლის ოქტომბერში შემუშავდა პროფესორ-მასწავლებელთა რეესტრის პროგრამული უზრუნველყოფა და რეესტრში დარეგისტრირდა 63 უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულების 5344 პროფესორ-მასწავლებელი.

2016 წლის მონაცემებით, საქართველოში უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებათა რიცხვი 55 -ს ფარგლებში მერყეობს და სტუდენტთა რაოდენობა 100 000-ს აღწევს.

ეს რაოდენობა, ბუნებრივია იცვლება ყოველწლიურად საქართველოს დემოგრაფიული მონაცემებისა და უნივერსიტეტების მიერ მიღებული ავტორიზაციისა და აკრედიტაციების მიხედვით.

არაავტორიზებულ უმაღლეს დაწესებულებას სტუდენტთა მიღების უფლება არ გააჩნია.

ხოლო, არააკრედიტებული პროგრამის კურსდამთავრებულის დიპლომს არ აღიარებს სახელმწიფო, რომელიც ბუნებრივია, კურსდამთავრებულის დასაქმებას პრობლემას უქმნის.

შესაბამისად, კერძო უმაღლესი სასწავლებლების მიერ აკრედიტაციის გაუვლელი არ არის მათი საქმიანობის შეჩერების საფუძველი, თუმცა უმაღლესი განათლების სისტემაში არსებული კონკურენცია მათ აიძულებს საქმიანობის შეწყვეტას, ვინაიდან ისინი ვერ იღებენ სტუდენტთა გრანტებს სახელმწიფოდან და ვერც დიპლომს გასცემენ.

როგორც ვხედავთ, საქართველოში უმაღლესი განათლების რეფორმირების რამოდენიმეწლიანი აქტივობები მნიშვნელოვანია უმაღლესი განათლების ევროპულ სივრცესთან დაახლოების თვალსაზრისით. გატარებულ რეფორმათა შედეგად მოხდა უმაღლესი სასწავლებლების აკრედიტაციის სისტემის შემოღება, ერთიანი ეროვნული გამოცდებით სასწავლებლებში მიღების პრაქტიკის დანერგვა, კრედიტების დაგროვების ევროპულ ECTS სისტემაზე გადასვლა, სასწავლო პროგრამების და კურიკულუმების განვითარება, ხარისხის უზრუნველყოფის სისტემების განვითარება და სხვა.

შედეგად, უმაღლესი განათლების სისტემაში მოქმედ სასწავლებლებს შორის გაიზარდა კონკურენცია, რაც სწავლის ხარისხში აისახება.

გამომდინარე იქიდან, რომ უმაღლესი განათლების სისტემა მსოფლიოში არა უცვლელი, არამედ დინამიური სისტემაა, მუდმივად ხდება მისი სრულყოფა და ბაზრის მოთხოვნებთან შესაბამისობაში მოყვანა.

ამდენად, აუცილებელია საქართველოს უმაღლესი განათლების სისტემამაც ფეხი აუწყოს მსოფლიო განათლების რიტმს და გახდეს ბაზრის მოთხოვნებზე ორიენტირებული.

როგორც ვხედავთ, საქართველოს უნივერსიტეტების ავტორიზაციისა და აკრედიტაციის სტანდარტები საგანმანათლებლო პროცესის სრულიად სხვაგვარ დაგეგმვასა და განხორციელებას მოითხოვს.

აქ გასათვალისწინებელია როგორც ადამიანური და მატერიალურ-ტექნიკური რესურსი, ისე სწავლა-სწავლებისა და შეფასების სტრატეგიების იმგვარი მოდიფიცირება, რომელიც სტუდენტს მოთხოვნილი სტანდარტების შესაბამის შედეგზე გაიყვანს.

მოთხოვნილი სტანდარტების შესაბამისად მოდიფიცირებული კურიკულუმი ავტორიზაცია-აკრედიტაციის მიღების ერთ-ერთი ძირითადი პირობა და უნივერსიტეტის ერთიან საგანმანათლებლო სივრცეში დამკვიდრების გარანტია.

ასე, რომ საუნივერსიტეტო კურიკულუმების ტრანსფორმაცია და ავტორიზაცია-აკრედიტაციის პროცედურები მიზეზ-შედეგობრივ კავშირშია ერთმანეთთან.

ბიბლიოგრაფია:

1. ევროპის უნივერსიტეტების უწყვეტი განათლების ქსელი (EUCEN – European University Continuing Education Network)
2. საქართველოს 2010 წ. 21 ივლისის კანონი №3528 - სსმ I, №47, 05.08.2010წ., მუხ.299.
3. საქართველოს ეროვნული სასწავლო გეგმა. (2014). თბილისი.
4. საქართველოს კანონი უმაღლესი განათლების შესახებ. (2005). თბილისი.

5. საქართველოს კანონი უმაღლესი განათლების შესახებ. ხელმისაწვდომია <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/32830%23>
6. უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებში სტუდენტებისათვის განათლების მისაღები ხარისხის უზრუნველყოფა. ეფექტიანობის კვლევის ანგარიში (2016). სახელმწიფო აუდიტის სამსახური. ხელმისაწვდომია: <http://sao.ge/files/auditi/auditis-angarishebi/2016/usd-ganaTlebis-misaRebi-xarisxi.pdf>
7. უმაღლესი განათლების ხარისხის უზრუნველყოფის გარე მექანიზმები. ეფექტიანობის აუდიტის ანგარიში.(2016) სახელმწიფო აუდიტის სამსახური. ხელმისაწვდომია: <http://sao.ge/files/auditi/auditis-angarishebi/2016/ganaTlebis-xarisxis-uzrunvelyofa-eqe.pdf>
8. უმაღლესი საგანმანათლებლო დაწესებულებების აკრედიტაციის სტანდარტები (2016). თბილისი.
9. ხარისხის უზრუნველყოფის სტანდარტები და სახელმძღვანელო პრინციპები ევროპის უმაღლესი განათლების სივრცეში (2005) უმაღლეს განათლებაში ხარისხის უზრუნველყოფის ევროპული ასოციაცია.
10. ხარისხის უზრუნველყოფის სტანდარტები და სახელმძღვანელო პრინციპები ევროპის უმაღლესი განათლების სივრცეში (2005). უმაღლეს განათლებაში ხარისხის უზრუნველყოფის ევროპული ასოციაცია.

Legal Requirements and Procedures for the Establishment and Sustainability of the Educational Space of Georgian Universities

Gigilashvili Nino

Iakob Gogebashvili Telavi State University, Telavi

Tatulishvili Salome

Iakob Gogebashvili Telavi State University, Telavi

Abstract

Georgia's involvement in the Bologna process has completely changed and redefined the orientation of its development and, therefore, its strategic goals. Initially, the Law of Georgia on Higher Education was drafted (adopted December 21, 2004) which regulates the process of carrying out educational and scientific-research activities by higher education institutions in Georgia, and the principles and procedures of administering and financing higher education; it also defines the procedures for establishment, reorganization of the activities and for the liquidation of all the higher education institutions, as well as principles of the authorization and accreditation of higher education institutions. The given law has set minimum standards and requirements for the establishment of higher education institutions in the education system of Georgia. On the whole, the changes made and defined in the Law on Higher Education has laid the foundation for the authorization and accreditation of higher education institutions as an essential requirement for their existence and sustainability in the common European educational area.

Keywords: University, authorization, accreditation, education, law, reform